

der et vist Kvantum Sand, Resten forsvinder i Form af Stilke og Affald, som har en saa ubetydelig Værdi i Forhold til den indførte Vare, at det ikke paa nogen Maade kan sammenlignes dermed". Det ærede Medlem for Fakse (Stauning) og jeg ere fuldstændig enige, thi jeg maa holde med ham i, at selv om vi tage Sandet fra de 20 Pund, svinde de naturligvis ikke saa lidt, fordi Varen overhovedet til enhver Tid svinder. Faar man en Vare hjem, som er fugtig, og den ligger, enten det nu er 1, 2 eller 3 Aar, er det en given Ting, at den svinder, men det er umuligt baade for det ærede Medlem for Fakse og for mig at sige til det ærede Medlem for Søndervinge (Rasmus Hansen), hvor meget den og den Slags Tobak svinder. Det er ikke engang ens hvert Aar. Det hører til vore Fabrikationshemmeligheder, som jeg ikke er i Stand til at forklare det ærede Medlem, medmindre han vil tage en Ekstratime hos mig. I saa Fald skal det være mig en stor Fornøjelse.

Rasmus Hansen: Det kunde interessere mig at faa et saadant kursus af det ærede Medlem. Hvad jeg vil slaa fast, er, at der eksisterer et saadant Affald, at det har en Værdi, og at denne Værdi bliver større nu, end den var før under den gamle Toldlov.

Lange: I Anledning af denne Udtalelse fra det ærede Medlem for Søndervinge indbyder jeg ham herved til at komme ned og besøge mig paa Søndag, saa skal det være mig en sand Fornøjelse at gøre det forstaaeligt for ham paa alle Omraader.

Rasmus Hansen: Jeg vil gøre det ærede Medlem for Slagelse opmærksom paa, at inden Søndag er Afstemningen ganske sikkert falden angaaende disse Ændringsforslag, og saa vil det være for sent.

Lange: Derfor gentager jeg lige godt Indbydelsen. Hvis det ærede Medlem bliver overbevist, kunne vi rette det til 3die Behandling.

Ordføreren (N. Neergaard): Jeg havde noteret en Del Punkter, hvor jeg kunde ønske at svare de ærede Medlemmer for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg), Sakskøbing (Rørdam) og Horsens (Fraenkel), men jeg har et bestemt Indtryk af, at det er bedre at lade dem ligge til en anden Tid, f. Eks. til 3die Behandling. Jeg

tror, at nu er der en almindelig Stemning for at slutte. Maa jeg blot sige til det ærede Medlem for Kerteminde (Pinstrup), at den Henstilling, han fremkom med angaaende Reservedele til de Landbrugsmaskiner, han nævnedes, skal blive taget under Overvejelse mellem 2den og 3die Behandling.

Endelig skal jeg sige til det ærede Medlem for Horsens, at det glædede mig at høre den rolige og jævne Tone, hvori han talte i Aften. Naar han vil tage Tingene paa den Maade, haaber ogsaa jeg, at vi, skønt det en Tid har set noget anderledes ud, dog maaske til syvende og sidst kunne komme til at arbejde sammen. Jeg skal ikke komme ind paa mange af de Punkter, som det ærede Medlem fremhævede. Jeg skal kun forvare mig imod, at Tavshed skulde betyde Samtykke. Der var et Par Misforstaaelser af mine Ytringer i, hvad det ærede Medlem sagde. Han havde aabenbart i høj Grad misforstaaet mine Udtalelser om Kullene. Jeg sagde jo netop dette, som det ærede Medlem nok vil indrømme mig er en historisk Kendsgerning, at de Lande, hvor den moderne Industri fra først af er opstaaet og bleven mægtig, ere de Lande, hvor man har Kul. Senere hen, sagde jeg, have Transportforholdenes Udvikling bevirket, at ogsaa andre Lande, hvor Kul ikke findes, have kunnet komme i omtrent lige saa let og billig Besiddelse af dette Stof og derfor have kunnet optage Konkurrencen med de gamle Industrilande; det falder jo ret nøje sammen med, hvad det ærede Medlem selv sagde. Og med Hensyn til Arbejdslønnen var jeg naturligvis fuldstændig berettiget til i de Sammenstillinger, jeg gjorde, kun at holde mig til den gamle Verden. Man kan ikke, som det ærede Medlem gjorde, føre Amerika og Australien ind paa Arenaen, for der er der, som bekendt, Forhold til Stede, som paavirke Arbejdslønnens Højde og som slet ikke have noget med Frihandel eller Beskyttelse at gøre. Der er det jo den store Mængde af nyt Land, ny Jord, som i en saa væsentlig Grad sætter Arbejdslønnen i Vejret.

Endnu kun en Ting skal jeg sige til det ærede Medlem; det er det med Almindeligheder — og det skal være en ganske almindelig Bemærkning. Det er det, at hvad der i et videnskabeligt eller kvasividenskabeligt Foredrag ikke er Almindeligheder, saasom Bemærkninger om de 4 Millioner Mennesker, som blive at forsørge her i Landet, antagelig ved 1950,